

Ունեւորներ դառնուել ալ կ'ուտեն այս կէսօր:

Զատիկին Երկրորդ օրը մեռելոց է: Գե-
րեզմանատունը լի է հաւատացեալներով,
որոնք կ'աղօթեն եւ քահանային օրհնել
կու տան իրենց ննջեցեալներու գերեզման-
ները: Ոմանք կու լան կողկողազին. ու-
րիշներ՝ իրարու հետ հաւկիթ կը դարնը-
ւին: Կատարեալ տօնավաճառ մը դարձած
է գերեզմանատունը. հոն կը գտնէք ամէն
տեսակ շաքարեղէն, խմորեղէն, ու շէր-
պէք: Ապա խումբ խումբ պարտէզները
կ'երթան ուղարկել հաղար ուտելու:

Եւ երբ յանկարծ անձրեւէ, հաւկիթնե-
րու գունաւոր կճեպները քշել-տանելու
համար է այս անձրեւը, կ'ըսէ ժողո-
վուրդը:

Զատիկի երեքշաբթին, մօտակայ կանա-
չազարդ բլուրները կ'երթան պտոյտի: Եւ
ահա յանկարծ բարձրադաղակ դուռ՝
դռնակներ կը լսուին: Կտրիճ երիտասարդ-
ներն են որոնք կը խաղան: Անոնք խմրո-
վին կը յարձակին մէկու մը վրայ ու զայն
հրելով հրձակելով բլուրին ստորոտը կը
քշեն մեծաձայն քրքիջներու մէջ: Նման-
օրինակ խաղեր կը կրկնուին նաեւ բարե-
կենդանի գուարթ օրերուն:

Զատիկի տօներուն կը յաջորդէ Համ-
բարձումը: Նախընթաց Երեկոյ, արեւը
մարը մտնելէ յետոյ, խումբ խումբ աղ-
ջիկներ ժպիտը իրենց շրթունքին, դոյլը
ձեռքերին, եօթը տունէ, եօթը քար, եօթը
տերեւ եւ եօթը ափ ջուր կը հաւաքեն:

(Շարունակելի)

Ամէն ոք կը փութայ մատնոց մը, բանալի
մը, մատանի մը եւ կամ ուրիշ ոք եւ է
առարկայ մը ձգել դոյլին մէջ: Դոյլը
պէտք է բնաւ գետին դնել, այլ բերանը
լաւ մը զոցելէ ետք լաթով, ծառի մը ճիւ-
ղին կամ պատէն կախուած կը մնայ մին-
չեւ յաջորդ օր:

Համբարձման տօնին, պատարագէն
վերջ, դուռ դրացի կը հաւաքուին տան
մը մէջ: Զուարթ խօսակցութիւն մը կը
սկսի: Ամէն մարդ անձկազին կը սպասէ
վիճակի սկսելուն: Կախուած դոյլը կը բե-
րեն. հարսնցու աղջիկ մը կը բանայ դոյ-
լին բերանը, հաւատալով որ ատով իր
բախտն ալ պիտի բացուի: Յետոյ դոյլին
ըով կը բարձի կոկոն աղջնակ մը. անթա-
փանց լաթ մը կը ծածկէ դոյլն ու աղջիկը:
Եւ ահա կը սկսի վիճակահանութիւնը:
Երգիչներ, ջութակի ընկերակցութեամբ,
բարեկուշակ կամ չարազուշակ երգեր
կ'երգեն տուն առ տուն: Ամէն երգի վեր-
ջաւորութեան, վիճակահանութեան ղե-
կավար տիկինը բարձրաձայն կ'ըսէ աղջը-
նակին.

Հանկ ախնիսն, հանկ

Ասոր տարան բարա է:

«(Ասոր տարին բարի է)

Ու փոքրիկը դուրս կ'երկարէ թրջած ա-
ռարկայ մը: Մերթ ծիծաղ, մերթ փափը-
սուք իրար կը փոխանակեն վիճակահա-
նութեան ընթացքին:

Հ. ԵՓՐԵՄ ՏԷՐ ՂԱԶԱՐԵԱՆ

ՊԱՏՍԿԱՍՏԱՅՆԻ ԶՐՎԵԺԸ

Խորտակելով ժայռերուն ամբարտակները բոլոր
Դուրս կը նետուիս նախամարտ զօրագունդի՝ մը նըման,
Կ'երգես անվերջ փրփրայեղձ գահավիժման չունչով լայն,
Խորտակելով ժայռերուն ամբարտակները բոլոր:

Կը լսուի ե'րգըդ խըրոխտ ազատութեա'ն փողին պէս,
Երբ դըրօշները կ'անցնին փողոցներէն ոգեչունչ,
Լեռնաբընակ ամէն տան սեմին առջեւ հունչ առ հունչ
Կը լսուի ե'րգըդ խըրոխտ ազատութեա'ն փողին պէս:

Լերկ ափունքներըդ չունին գեղապաճոյճ ո'չ մէկ կայք,
Ապերասան ես հանգոյն բընութեան խեղ տարրերուն,
Ետիդ ձրգած դոմերուն փշրած ես ոյժն ու աւելն
Լերկ ափունքներըդ չունին գեղապաճոյճ ո'չ մէկ կայք:

Պիտ' ըղձայի քեզ նըման ըլլալ ազա'տ եւ հըզօր,
Երբ հողմին մէջ կը ձայնես աւելի բարձր ու վէս,
Երբ գերդ նըժոյդ գեղաբաշ կ'անցնիս դուն իմ առջեւէս,
Պիտ' ըղձայի քեզ նըման ըլլալ ազա'տ եւ հըզօր:

Ըլլալ քեզ պէս խութէ խութ արիւնլըւայ, բայց անսա'նձ,
Ներչնչման մէջ սիրան իմ միշտ յորձանքներուդ պէս փրփրուն,
Նետուի'լ յառաջ, ու երգել բարձրադաղակ օրն ի բուն,
Ըլլալ քեզ պէս խութէ խութ արիւնլըւայ, բայց անսա'նձ:

Հանգոյն քեզի վայելել բընութեան գեղն համօրէն,
Այս վիթխարի ժայռերուն ամայութի'ւնը մըռայլ,
Արեւուն մէջ, լուսնին տակ ես իմ երգով արբենալ,
Հանգոյն քեզի վայելել բընութեան գեղն համօրէն:

Երգէ' անվերջ, երգըդ թող լեցնէ անտառ եւ հովիտ,
Լեռներէ լեռ թող ոգիդ չըջի ազատ եւ արի,
Ամէն սրտի մէջ ձայնիդ թող արձագա'նդը լսուի,
Երգէ' անվերջ, երգըդ թող լեցնէ անտառ եւ հովիտ:

ԱՐԱՄԱՅԻՍ ՍՐԱՊԵԱՆ

Աւստրիա